

Florica Bud, *Pierd monopolul iubirii - Je perds le monopoles de l'amour*,

Editura Ramuri, poezie

Florica Bud, cunoscută pînă de curînd doar ca prozatoare, debutează în poezie printr-un volum elaborat de-a lungul unei perioade semnificative, în paralel cu lucrările ei din alte genuri. Versurile sale mobilizează resurse diferite, de la modelul îndepărtat care este lirica iubirii la Lucian Blaga și pînă la generația *beat* în remix optzecist, ba chiar pînă la erotica dezabuzată și exclusiv carnală a douămiiștilor. Toți acești parametri se regăsesc însă puși într-o nouă ecuație prin viziunea proaspătă și un mod inedit al asocierilor. Florica Bud improvizează pe marginea tuturor șlagărelor poeziei noastre feminine, păstrînd distanța și, cu tot feminismul, uneori marcant, un neadormit spirit ludic. Plăcerea jocului cu simbolurile eterne ale dragostei merge de la idila aparent naivă pînă la veritabile imprecășii cu rădăcini în folclorul blestemelor. Traducerea de Nicole Pottier ține pasul cu greu cu ritmul metaforelor luxuriante pe care le orchestrează poeta, comparată de Gh. Grigurcu, în prefață, cu pictura lui Gustav Klimt.

Criticul străvede în poezia autoarei „*arta robită de fastul Jugendstilului*” într-o *Belle époque* ravisantă, o artă în cheie intens formală. Florica Bud este o poetă a iubirii ce acoperă un registru larg. Fațetele etalate de acest sentiment sclipesc pe rînd în poemele ei, ca niște paiete stîrnite de mișcarea rochiei în timpul unui dans elegant.